

ד' כסלו
14 נובמבר
שבת

[נו 23 פ]

ישיבה עם ועד פועלי המלח. יש כ-20 פועלי המלח

לרבות הפקידים (ביניהם ערבי אחד קבוע) 16 חברי ההסת"פ. פועל
מקבל $32\frac{1}{2}$ גרוש. מזמן שנקבע ההסכם בשנת 1924 לא קרה פה דבר.
בזמן הורדת המלח עובדים כמאה פועלים ויותר במשך שבועים - פעמיים
בשנה. פועל יהודי זמני מקבל 25 גרוש. חברת המלח מספקת דיח
חינם לפועלים הקבועים - דירות אלו החאימו לרווקים עכשיו כשנעשו
לבעלי משכחות אין הדירות מספיקות. בעבודה העונתית מקבלים
ערבים 10-12 גרוש. לרדית המלח מביאים מצרים, 20-25 איש,
מלבד 80-100 פלחים. המצרים מקבלים 25 גרוש, הפלחים 12 גרוש.
למה מביאים מצרים? ההנהלה רוצה שיהיה לה גרעין שיש לס
עליו. לאחר הרדית הראשונה - משך 12 יום - נשארים המצריים
לרדית השניה, כעבור 3 חדשים, וכינחים הם עוסקים בכל מיני עבודות
אהרות, בשכר של 25 גרוש.

פועלים יהודים עונתיים אינם, מלבד מקריים ואז הוא
מקבל בני אכרים. מלבד סורגין, קסל ומבשן, יש 3 פקידים נמוכים
שהם מעין משגיחים על העבודה, אינם חברי ההסתדרות.

כשפועל מן הקבועים עוזב - אין מסלאים מקומו. חלק
גדול של הקבלנים אין עבודתם הכרחית, אלא נשארים לפי ההסכם והמסורת
אין בדעת החברים להחקשן למקום. אחדים מהם חברים בארגוני
כשפועל עוזב העבודה - הוא מקבל פיצויים 10 ימי עבודה.

לשנה. היו רוצים שחסודר פגישת ועדי פועלי החרושה לברר את
תנאי העבודה וההישגים בשאר בתי-החרושה.

ישיבת קבוצת החוצבים בהסתפוח דוד חבהן.

השאלה הכאובה - הורדת המחיר. במשך השנתיים

החוצרת סטבילית - בקירוב 5 קוב ליום. אין תקווה להרים
החוצרת.

היחסים עם מרכז העבודה וקפ"ח אינם כשורה. מחאוננים

על גבה האחוזים למרכז, גודל המס לקפ"ח. הפועלים עובדים מה על
בסיס של עבודה יומית - וקפ"ח דורשת בכל זאת מס מקביל.

היומיים משלמים רק כפועל פשוט. דורשים חמורת זה עזרה רפואית
מלאה במקרה אסון. יומיים מבוטחים באחריות מסקרי אסון, אבל
דורשים כל הרפוי מקפ"ח, לרבות שליחת לחו"ל. היה מקרה שהיה
דרוש לשלוח חבר לחו"ל, אמר בוניק שקפ"ח חשתתקן רק ב-2 לא"י.

חקן - אין אנו מאמינים במרכז העבודה, אמנם אין לנו

עובדות, אבל מרכז העבודה עמד על הפרדת הקבוצה לחלקים, בשעת

שיש מה הכרח שכל היהודים יעברו יחד. המרכז עמד על זה שדן

יחדר החשלוס. המרכז לחץ על הוספת אנשים, בשעה שהחברים מה רצו

להגדיל את חוצרתם ע"י הגדלת מאמציהם. מפני כך לא יכלו להגדיל

החוצרת. היהודים עובדים בלילה במדה יותר גדולה מהערבים. כל

האסונות קרו בעבודת לילה. המרכז היה בא בשוט שטומסון חרש.

אין אנו בטוחים שהלחץ בא מחומסון.

שרף - לא היה לחץ מספיק נגד הורדת שכר ב-35%-40.

כשנלחמנו נגד עבודה שבת - ניצחנו. עובדים 9 שעות ביום, בעבודה מסוכנת ומפרכת ומשחכרים רק 28-30 גרוש. יש חוצאות על צריף, מסים גבהים, ביטוח ממקרי אסון בגרדיין, דמי ביטוח ב"סנה". אין עכשיו קיום בעבודה זו.

מדוע לא הוגש לנו במשך כל השנחים חשבון ? מפני זה יש חשדנות מרובה.

גנני - קל להושיב את דוד על ספסל הנאשמים, אבל נדמה לי שהרבה דברים פה לא היו חגונים וראויים לחברים. אולם אין בחנאים של עכשיו אפשרות של קיום. בלי הרמה המהיר, בלי הקטנת המסים אין קיום.

קושניר - העבודה העברית יותר יקרה, אבל הממשלה מייטת המטורים.

חסין - מנין ידוע לקושניר הדבר הזה ? הערבים עלו בחוצרת, ואנחנו לא עלינו. לי ולפקר יש חשבונות, ואנחנו יודעים שהאבן הערבית עולה יותר בזול. משרד הנמל למד מאתנו סידור העבודה. סטרוורס הוא בא אצלי והתנפל על דוד הכהן שאינו מגדיל מספר הפועלים.

אני מחאונן על המרכז שאינו מרבה לבקר אותנו. אמנם אני יודע שמרגולין אינו בא מחוץ יחס החברים. אבל הם צריכים להתגבר על זה. יש הרבה דברים שאפשר היה לסדר עם סטרוורס. בשכלולים חכניים וביותר חופש בסידור עבודתנו. אנו יכולים להגדיל החוצרת. הערבים לאדו מאתנו ועובדים עכשיו כמונו,

ועלינו שוב לשכלל את עבודתנו.

דוד הכהן - החברים עברו בשתיקה על שורה של פעולות

מרכז העבודה, חלעדיהן לא היחה מחקיימה העבודה פהג מדור

הצריפים, אגודה צרכנים ועוד. החברים שוכחים שגם הם לסדו

דבר מה פה. טענו שאי-אפשר לעבוד בפטישים גדולים (טריפוסים) -

וכך טענתי לפני מומססון בשם החברים - עכשיו נחברר שיותר טוב

לעבוד בפטישים גדולים. כשרק ניגשנו לעבודה היה לנו הסכס עם

הנמל ששכרנו יהיה כשכר הערבים - ורק באמצעים שונים עלה בידינו

לדחות הורדת הסחיר.

הבירורים של דוד עשו רושם על החברים.

אחריו עמדתי על היחסים שצריכים לשרור בין הצבור

ובין שליחיו. בקורה היא לא רק זכות אלא חובה. שוט הבקורה

צריך להתנוסף תמיד על ראשי השליחים והעסקנים, אבל אין להשוך

בקורה לנרגנות. בקורה שהחבר לא היה רוצה לשמוע ביחס לעצמו -

היא פסולה. קשה להיות פועל, וביחוד בא"י, אך לא קל גם להיות

שליח צבור של הפועלים. תנועתנו קטנה בכמותה, אולם בסביבה

ובהומרוהיה אינה נופלת מהתנועה הכי גדולה. חביעות החברים

נובעות מחוך הכרה מוסרית גבהה - אבל המציאות שבה אנו חיים

ופועלים אינה מודרכת קדיין על-פי הצו הקטיגורי של הסוסר.

לפועל במחצבה נראה כדבר מובן סוליו שעליו לקבל שכר שיבטיחו

לו קיום הגון, אולם הממשלה חוצבת שאפשר לעשות את העבודה בפלחים

ששכר של 15 גרוש הוא לא קטן בשבילם, ואינה מסכימה שפועל צריך

להשכר למעלה משלושים גרוש, ביחוד לאחר שיש פה גם פועלים יהודים

העובדים יומית בחמשה עשר גרוש ליום.

החברים בבקורתם ספריזים גם ביכלתה של ההסתדרות.

חסרה מידת התחוננים. החברים צריכים לדעת הקושיים שעומדים בפני שליחיהם. מאידך גיסא, חייבים השליחים לדעת את נפש שולחיהם - את סבלם, התלבטיותיהם ורגשותיהם, ולא רק צרכיהם בלבד. חנאי ליחס רצוי - היא שותפות ההכרה. אין בחוכנו שויון - לא כלכלי ולא אינטלקטואלי - ולא יחכן עוד זמן רב, אבל מבלי הרגשה שכלנו שותפים למפעל, לגודל ולסבל מתקרער הבסיס המוסרי של צבוריותנו. לא די שהעסקן יהיה מוכשר וישר ויעשה באמונה את עבודתו - עליו להרגיש קירבה נפשית לצבור שעבודתם הוא עושה, ואת העבודה הוא צריך לעשות לא רק מתוך חובה, אלא מתוך אהבה. המאמצים הגדולים הנדרשים מכל אחד מאתנו - מהצבור ומשליחיו - לא יחכנו בלי אהבת רבה לדבר שאנו עושים ולעושי הדבר. מתוך ידיעה והערכה נכונה של המצב והקושיים ש"שני הצדדים" עומדים בהם - חוסר אי-האמון הממור לעתים קרובות את היחסים בין הצבור ובין שליחיו.

אין חפידה של ההסתדרות ללכת עם הצבור, כפי שאמר

אבא, אלא להוליך את הצבור. וודאי שיש צורך להאזין לרצון החברים, אבל הרצון של חברים בחור פרטים אינו חסיד רצון התנועה ורצון הצבור בחור כלל שיש לו תעודות היסטוריות ואידיאלים חברתיים. אם ההסתדרות רק תלך עם הצבור - ולא חבוון את מהלכו - אני חושש שהצבור לא ילך איתה, מלבד מה שברור לו שלא נגיע לאותה הנקודה שאליה אנו שואפים. בצבורנו אפשר להבחין בין שלושה סוגים. (1) אינטרסנטיים - וחו לא. הללו ילכו עם ההסתדרות

רק עד כמה שההסדרות נוחות להם דבר מה, וברגע שההסדרות יבצרו
ממנה לספק את דרישותיהם או ברגע שההסדרות הנסו מסוים טובת
הכלל לעצור בדבר מה בעדם - יפנו עורף להסדרות, כשההסדרות
ההיה חלשה. דוגמאות חברים כאלה אנו מוצאים עכשיו למכביר
בקבוצות הקבלניות בחיפה וירושלם, וגם בקרב פועלי החרושת
המסודרים.

(2) חלוצים בהכרה ובפועל. הללו מתאכזבים מהמצב
הירוד השורר בהסדרות ומלאים מרירות. הם אינם מוצאים בהסדרות
סיפוק מוסרי. והחטא הכי כבד שההסדרות חוטאת הוא ביחס לחברים
כובחרים אלה.

(3) עומד בין שני הקצוות. הללו נאמנים לערכי
ההסדרות להלכה, אבל בפועל כשאין השגחה מעולה ואין תביעה
נמרצת - הרי מקשיהם ומחשבותיהם מתרוצצים ומתנגדים אלו לאלו.
אלה הם אולי הרוב שבחברי ההסדרות, ועמידם אולי
יותר מאחרים - חלוי ברוח השורר בחוק ההסדרות. הם סובשרים
להיות חברים נאמנים אם ההסדרות תרצה בכך, והם גם עלולים
להחנכר ולהתרחק אם הרפיון והפרצים בהסדרות יחביו.
הצד השווה בשלשתם הוא - שרק ההסדרות חזקה, פקוחת-
העין ואדירה-יצון מסוגלת לקרנם וללכדם.

(מפלגה רוב זמעות)

בן-אחרון

ש. יין (פרייהים)

שורה אשורביץ

ספיר

גוברמן

ברסקי

יזרעאלי

חומה

יחסים

החלוצ וארגוני הנוער

בריה הנוער

הפעולה בחו"ל בשנה זו.

סמינרסקי - מוסד ע"י המרכז לשאלות הנוער

בוגרי הנוער נכנסים לחלוצ

החלוצ קובע עסקנים לארגוני הנוער לפי דרישתם.

אין הסכם בין החלוצ ובין ארגוני הנוער

ממשכים קבוצי ההכשרה, אך אין פרווילגיה לחבריה

לוביאניקר - 12.15

1. אבטונומיה של נוער בחלוצ

2. הנהלות החלוצ ויחסן לנוער

3. איי והחלוצ

מעוניינים במדה שזה בחלוץ ונוער. נגד הסכמות
החלוץ בפעולה הנוער. הנוער והחלוץ - דוגמה מפלגה והסכמות.
מהי סמכות החלוץ? הכשרה, עליה וחנוך במסגרת היסודות
המשותפים של הסת' העובדים. זכות להתארגן בקבוצי הכשרה נחונת
לכל חבר. לחנוך של חלוץ סתם צריכים לדאוג מוסדות החלוץ. בין
מבוגר יש קשר כחמיד עם ארגון הנוער שלו.

מרכזי החלוץ חצו בהרחבה בלתי פוסקת של סכמות -
עד כדי התנגשות עם ארגוני נוער. מרכז החלוץ שואף יותר מדי
לאיחוד חנוכה הנוער. הסכום רוצה לקרוע עמדה חברי האגודה המקצועית.
השפעה ועד הפועל ושליחיו הגדילה החתום בין ארגוני
הנוער - פוריוציה של החלוץ הצעיר - הרחבה המשלחות, הוראות.
סציע מחלקה מיוחדת לענייני החלוץ והנוער.
מועצה ע"י מחלקת חו"ל של ב"כ הסתדרות נוער.

בן-אחרון:

מצב החלוץ בכי רע. השפעת החלוץ המרכזי שוללת
ההגמוניה מהחלוץ על עליה והכשרה, מלבד זה החלוץ נחרקן מחכנו -
כי העיקר נספג ע"י הסתדרות הנוער. לא האבטונומיה גרסה לכך -
אלא היסטרופיה של אבטונומיה. אין חבר הנוער יכול לעזוב את
הסתדרותו עם בניסתו לחלוץ. עד כאן נגד מרמינסקי. אולם
האבטונומיה אינה צריכה להעביר ענייני החלוץ להסתדרות הנוער.
ההכשרה קשורה עם פעולה חברותית. בחלוץ יש להגביר הפעולה
החברותית. ארגוני הנוער יכולים בתוכם לטפח את האידיאולוגיה

המיוחדת שלהם. הוחק בענייני עליה והכשרה נקבע לא לפי ותק ארגוני הנוער, כי אם לפי ותק החלוצ. טבעי הוא שהסדרות הנוער חקימנה קבוצי הכשרה, אך כשאין מקום לכל החלוצים יש לחלוצ ההכרעה והעליונות. שליחי ההסת' צריכים לעבודה בסניפי החלוצ בכללם.

שמיון (פרייהים):

יש סכנה בהתפצלות החלוצ. במקום הכשרה לא טוב שיהיו ארגונים נבדלים. נחוצה קביעות והמשכיות בעבודה במקום. אין כיום מקומות עבודה גדולים וקשה לסדר קבוצים שונים במקום אחד.

מינקובסקי (החלוצ הצעיר):

נוסחה מסוכמת לא חתקן המצב ביסודו. השאלה העיקרית אם יש נושא לחלוצ. לאחר ההסכם עם ארגוני הנוער - הולך החלוצ ומחרוקן מנוטאו. למרות חשיבות ארגוני הנוער וגידול החלוצ בעורחם ה' הולך כוח החלוצ ונחלש. החלוצ הידלדל. בלודו אין טעון לחלוצ - אם כי יש לו 400 חבר - גם הסדריות הנוער סובלות - אולם בעיקר סובל החלוצ סחם, - שהוא 46%-50% של החלוצ. הן כצאן בלי רועה. מ-350 סניפי החלוצ רק 100 חותמים על העתיד. אין שעורים לעברית. קלובים, מלבד במקומות מעטים.

החלט שהקבוצ יהיה נושא ההכשרה. השה"צ פארגן מחבריו קבוצ עליה, ששולח מחוכו חברים להכשרה שמחלטים מזמן לזמן, ועל-פי-כן אין שויון בין חבר הנוער ובין חבר סחמי של החלוצ. לא מחזיקי גם על-ידי-כך מעמד במקומות העבודה. יש גם פרללליזם של הוראות. לרגל חוסר הוכן בחלוצ וחוסר כוח משיכה מחגברים הברית וחלוצ מרכזי;

קיום קלוב החלוצ שלנו לא ימשיך. החלוצ גוסס. החלוצ צריך להיות סוברני - לארגוני נוער יש זכות הגדרה עצמית, יש לבטל זכות הויטו של הסתדרות הנוער בעניני החלוצ. הסמיכות עכשיו היא - ויש להגביר הפעולה התרבותית והחינוכית בחלוצ. יש צורך שאחד מב"כ ההסתדרות יבא לחו"ל.

זכרון:

אין להשוות החלוצ להסתדרות. בפולין הוחלט על הקמת הפועל. מרכז החלוצ החליט לא להשתף בועדת הרבות. מפני מה - שכלגה פוע"צ ופרייהייט היא נגד הרבות. מהו מודוס בחירת השליטים. שליח ההסת" בארץ אחת. דורש דבר שליח בארץ אחרת מהנגד לו. מסכים לדעות מינוי בסקי - אך לא למסקנותיו. סוברניות בעליה ויכסרה - כן, אבל בפעולה התרבותית ?

בקביעת חור העליה ברומניה מחשבים: אח וחק ההכשרה, דעת ההסתדרות הנוער, המצב היורדי של המועכדים. מנהלים סו"מ דק עט קבוצי עליה שהיו כבר בהכשרה. הסניפים העירוניים הם פיקציה. עלינו לכצוא דרך לפתרון שאלת רוב ומעוט. (המרכז ברומניה מרכב כשני חברים של גורדוניה ושנים של השה"צ, 1 מהמכבי, 1 מהנוער העברי. הנה"ע יצא עכשיו, כי הוא עומד לסדר מרכז עולמי מילוי. המכבי כפקפק אם הוא בחור כזה צריך להשתתף בחלוצ) - לא פריקים בבת אחת קבוצ.

ברומניה התקשר השה"צ עם "בריה" ומכבי למען הוות רוב.

אשרוביץ :

בגרמניה כל השאלה עדיין לא עומדת. להסתיי חש"צ
החדשה יש רק חלוצים אחרים. הקבוצה המאוחדת אינו רוצה להכיר
בחסידי המיוחד שיש לחנוכה נוער בחלוצ.

ספיר :

כל זמן שיש נוער בחלוצ וחלוצ סתם - הכרחיות שתי גישות
להכשרה. דברי מינקובסקי על המצב בחלוצ נכונים. ויש אספה גדולה
מצד הסתדרות הנוער בנצב זה - כי אינן משתתפות בפעולות הנוער.
ויש לגייס כוחות הנוער לפעולה בחלוצ. אך לשם כך אין צורך בביטול
האבטונומיה. זוהי שאלה יחסית וסידור טנימי של כוחות חנוכה הנוער
הרוצות להקים קבוצים וקבוצות בארץ - יש להם ענין בהכשרת חבריהם
בקבוצ הכשרה, כי רק פה נוצרת הקבוצה. יש צורך באבטונומיה לארגון
גם בעליה, - הקבוצה הקבוצה דרוש לסתם חלוצ מטעמים אקונומיים, דרוש
לקבוצ הארצי מטעמי חנוך - לקשר את החבר לארץ ולצורת הקבוצה.
בשביל גורדוניה אין צורך באמצעים אלה. יש גם שלילה בהכשרה לאורך
זמן מפני ההנאים הגורעים - לרגל צמצום אפשריות העליה יוכרחו להסתלק
מקבוצ קבוצ בהכשרה, הכשרה במשך זמן רב נוטלת אפשרות מחברים אחרים
לקבל הכשרה בכלל. חוסר אפשרות להכשרה גורם לקפוח בעליה - המינימום
להכשרה זהו 7 חדשים.

מהו מודוס בחירת השליחים ?

גורמן (חלוצ צעיר) :

שאלת האבטונומיה עומדת רק בהם לשני ארגונים - גורדוניה

והשה"צ. פרייהייט למשל אינה דורשת לעצמה רשום זכיות בחלוצ. בכל מקום שיש גורדוניה והשה"צ - הסניף של החלוצ אינו קיים אם אין הרבה סחם"חלוצים. חברי השה"צ וגורדוניה יש להם חנוך בביחס, ספחגרים ואינם עוזרים לחנך את החלוצ.

ברקאי :

בפולין נלחמים ביניהם הקבוצ המאוחד, השה"צ וגורדוניה. במקום הרצון לכבוש את הנוער שבחוץ - הם שואפים לכבוש אחד את השני. הרוב בכל מקום הוא נגד אבטונומיה. מחייב הכשרה קבועה - ע"י כך ישפירו חנאי החיים בהכשרה. ההתאחדות רואה עצמה מקופחת. היא מנזיקה אמנם - אבל דרוש שיהיה חבר בפולין קרוב להתאחדות. העובדה שבקרוב שליחי ההסת"ב בפולין אין ב"כ להתאחדות - אינה טובה. ניישטד'סרוב לברוך ועידת ההתא' בעברית - אם כי כל הועידה הייתה בעברית.

ההסתדרות צריכה לקבוע מודוס חקי וקבוע מי ראוי לעליה.

יורצאלי :

השאלה אם אנו המתווים את הרוב הגדול בחלוצ, נכצא שפת משותפת ודרך פעולה משותף למען הרחב את תנועת החלוצ.

חוסה :

במפלגה יש צורך להגיע לעמדה אחת בשאלת החלוצ - ולא לקביעת קונסטיטוציה. עברית, הגשמה (הכשרה קבועה), אחדות התנועה.

מבנין :

מה כוון המפלגה בחלוצ - והיש ארגון מפלגתי בחלוצ.

המחייבות הספנותינו. אין לדון על החלוצ מבחינת הנוחות

לקבוצה אחת כגון גורדוניה או גם הקבוץ המאוחד. בחלוצ הוא

הישג גדול של תנועת הפועלים בארץ.

הנסיון להרים את החלוצ מחוץ חנוכי וחברותי

ומערך ההכשרה - ובשם גורדון, שקדם לגורדוניה - מתנגד לתנועתנו.

אפשר לבוא לארץ גם מחוץ חנוך אידיאולוגי, אבל בהכשרה יש הגשמה

עצמית. ארגוני נוער רואים להעביר את אנשיהם ב"קרונות חתומים" -

שלא יפגשו עם שום גוף "זר".

מחישב בפרדס משלם :

200	לא"י	(1	בעד עשרים דונם אדמת פרדס
100	(או 60)	(2	" חמשה " " מגרש
280		(3	אינסטלציה לאדמת הפרדס
80		(4	" " המגרש
260		(5	בית ובנינים אחדים
30		(6	חריש
50		(7	ישור ועקירת יבלות
30		(8	בעד 10 דונם לא אדמת פרדס
1,030			

המחישב מחייב להכניס לבנק בעד עבוד 500 לא"י. מחחילים

לשלם מהשנה הששית במשך חמש עשרה שנה תקרן ורביית בסכום 500 לא"י.